

Sygn. akt II K 441/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 kwietnia 2015 r.

Sąd Rejonowy w Legionowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Tomasz Kosiński

Protokolant: Marta Czapska

w obecności oskarżyciela Prokuratora Joanny Niedzielskiej

po rozpoznaniu dnia 12 stycznia 2015 r. , 17 lutego 2015 r. i 14 kwietnia 2015 r. na rozprawie w Legionowie sprawy :

M. S. , syna M. i A. z d. L. , ur. (...) w W.

oskarżonego o to, że :

I. W dniu 13 kwietnia 2013 roku w L. woj. (...) zastosował przemoc w stosunku do funkcjonariusza Komendy Powiatowej Policji w L. st. sierż. Ł. J. poprzez najechanie na w/w pojazdem marki F. (...) o nr rej. (...), celem zmuszenia w/w funkcjonariusza do zaniechania prawnej czynności służbowej w postaci zatrzymania

to jest o czyn z art. 224 § 2 k.k.

II. W dniu 13 kwietnia 2013 roku w L. , woj. (...) prowadził w ruchu lądowym pojazdem mechanicznym marki F. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości wynik I badania - 0,83 mg/l , II badania 0,85 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu , będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Legionowie z dnia 27 września 2012 roku, sygn. akt (...) i w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym orzeczonego w/w wyrokiem

to jest o czyn z art. 178a § 1 i 4 k.k.

1. Oskarżonego M. S. w ramach czynu zarzucanego mu w pkt. I zarzutów czynu uznaje za winnego tego , że w dniu 13 kwietnia 2013 roku w L. woj. (...) zastosował przemoc w stosunku do funkcjonariusza Komendy Powiatowej Policji w L. st. sierż. Ł. J. poprzez podjęcie próby najechania pojazdem marki F. (...) o nr rej. (...) na sierż. szt. Ł. J. zatrzymującego ten pojazd do kontroli drogowej w wyniku której sierż. szt. Ł. J. upadł na jezdnie odskakując przed nadjeżdżającym pojazdem , celem zmuszenia w/w funkcjonariusza do zaniechania prawnej czynności służbowej w postaci zatrzymania oskarżonego M. S. to jest popełnienia czynu z art. 224 § 2 k.k. i za to na podstawie z art. 224 § 2 k.k. wymierza mu karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

2. Oskarżonego M. S. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt. II zarzutów i za to na podstawie z art. 178 a § 1 i 4 k.k. skazuje zaś na podstawie art. 178 a § 4 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

3. Na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego M. S. karę łączną biorąc za podstawę kary pozbawienia wolności orzeczone w punkcie 1 i 2 wyroku i wymierza oskarżonemu M. S. karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

4. Na podstawie art. 42 § 2 k.k. wobec skazania za czyn opisany w pkt. II zarzutów orzeka wobec oskarżonego M. S. zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 6 (sześciu) lat ;

5. Na podstawie art. 49 § 2 k.k. zasądza od oskarżonego M. S. na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 500 (pięćset) złotych;

6. Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego M. S. w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Sygn. akt II K 441/13

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżonego M. S. w nocy z 12 na 13 kwietnia 2013 roku w L. woj. (...) spożywał alkohol w Klubie (...) w L. . Następnie oskarżony w dniu 13 kwietnia 2013 r. około godziny 3:00-3:10 M. S. postanowił zawieść swoim samochodem marki F. (...) o nr rej. (...) spotkane w klubie J. N. (1) , A. S. , A. T. , M. Z. i M. M. (2) do Klubu (...) w L. . Wobec faktu iż ten lokal był już zamknięty oskarżony M. S. pojechał kierowanym przez siebie samochodem marki F. (...) o nr rej. (...) wraz z tymi osobami aby odwieźć je do domów . Gdy samochód marki F. (...) o nr rej. (...) kierowany przez oskarżonego M. S. znajdował się na ul. (...) w L. i jechał w kierunku miejscowości J. została podjęta próba zatrzymania tego samochodu do kontroli drogowej przez funkcjonariusza policji sierż. szt. Ł. J. , który pełnił służbę wspólnie z st. sierż. S. K. (1) radiowozem oznakowanym . Oskarżony M. S. widząc zatrzymującego go do kontroli drogowej st. sierż. Ł. J. zatrzymał ten samochód na jezdni , następnie gwałtownie ruszył do przodu w kierunku podchodzącego do jego samochodu st. sierż. Ł. J. i podjął próbę najechania na niego tym samochodem . Ł. J. widząc jadący w jego kierunku samochód marki F. (...) o nr rej. (...) odskoczył przed tym nadjeżdżającym pojazdem upadając przy tym na jezdnię . Działanie oskarżonego M. S. miało na celu zmuszenie funkcjonariusza policji st. sierż. Ł. J. do zaniechania prawnej czynności służbowej w postaci zatrzymania oskarżonego M. S. do kontroli drogowej .

Następnie st. sierż. Ł. J. i st. sierż. S. K. (1) rozpoczęli pościg radiowozem oznakowanym za samochodem marki F. (...) o nr rej. (...) informując jednocześnie o tym zdarzeniu oficera dyżurnego KPP w L.. Na wysokości ul. (...) samochód marki F. (...) o nr rej. (...) kierowany przez oskarżonego M. S. skręcił w lewo i zatrzymał się obok kompleksu leśnego . Oskarżony M. S. po zatrzymaniu samochodu wysiadł z niego i zaczął uciekać , został jednak zatrzymany po pościgu przez st. sierż. S. K. (1). Po zatrzymaniu oskarżony został wylegitymowany i sprawdzony w bazie KSIP. Wobec faktu iż od oskarżonego M. S. wyczuwalna była woń alkoholu został on przewieziony do KPP w L. . Następnie oskarżony M. S. został poddany badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. M. S. miał w pierwszej próbie wykonanej w dniu 13 kwietnia 2013 r. o godzinie 04:15 stężenie 0,83 mg/l alkoholu wydychanego powietrza, w drugiej próbie wykonanej w dniu 13 kwietnia 2013 r. o godzinie 04:20 stężenie 0,85 mg/l alkoholu wydychanego powietrza (k. 4) .

Alcometr , którym wykonano badanie , zaopatrzony był w aktualne w chwili badania świadectwo wzorcowania (k. 6) .

Oskarżony M. S. został skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Legionowie z dnia 27 września 2012 roku, sygn. akt (...) za czyn z art. 178 a § 1 k.k.. Wyrokiem tym orzeczono wobec oskarżonego M. S. środek karny zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 lat (k. 39). Zakaz ten obowiązuje do 05.10.2015 r. (k. 65) .

M. S. ma ukończone 21 lat, jest kawalerem , nie mającego nikogo na utrzymaniu, bezrobotny nie osiągający dochodów , był karany (k. 23-25) , nie leczy się odwykowo ani psychiatrycznie .

Alcometr , którym wykonano badanie , zaopatrzony był w aktualne w chwili badania świadectwo legalizacji (k. 6) .

Sąd powyższy stan faktyczny ustalił na podstawie następujących dowodów, częściowo wyjaśnień oskarżonego M. S. (k. 35-36 i k. 151) , zeznań świadków : Ł. J. (k. 10v-11 i k. 152-153) , S. K. (1) (k. 13v-14 i k. 153) , J. N. (1) (k. 17v-18 i k. 200) , A. S. (k. 19v-20v i k. 200) , A. T. (k. 21v-22) , M. Z. (k. 27v-28v i k. 171) i M. M. (2) (k. 29v i k. 200) , protokołu

zatrzymania osoby (k. 3), protokołu użycia urządzenia kontrolno-pomiarowego (k. 4), świadectwa wzorcowania (k. 5), karty karnej (k. 24), odpisu wyroku (k. 39), informacji z bazy KSIP (k. 40), pisma z Wydziału Komunikacji (k. 65), informacji systemu NOE-SAD (k. 140), karty karnej (k. 141 - 142).

M. S. stanął pod zarzutami , iż :

I. W dniu 13 kwietnia 2013 roku w L. woj. (...) zastosował przemoc w stosunku do funkcjonariusza Komendy Powiatowej Policji w L. st. sierż. Ł. J. poprzez najechanie na w/w pojazdem marki F. (...) o nr rej. (...), celem zmuszenia w/w funkcjonariusza do zaniechania prawnej czynności służbowej w postaci zatrzymania to jest popełnienia czynu z art. 224 § 2 k.k.

II. W dniu 13 kwietnia 2013 roku w L. , woj. (...) prowadził w ruchu lądowym pojazdem mechanicznym marki F. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości wynik I badania - 0,83 mg/l , II badania 0,85 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu , będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Legionowie z dnia 27 września 2012 roku, sygn. akt (...) i w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym orzeczonego w/w wyrokiem to jest popełnienia czyn z art. 178a § 1 i 4 k.k..

Oskarżony M. S. w postępowaniu przygotowawczym jak i na rozprawie przed Sądem przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt. 2 zarzutów , nie przyznał się natomiast do czynu opisanego w pkt. 1 zarzutów. Oskarżony M. S. wyjaśnił w postępowaniu przygotowawczym iż zrobił głupotę i jechał w stanie nietrzeźwości wiedząc , że ma orzeczony zakaz prowadzenia pojazdów . Oskarżony M. S. wskazał iż alkohol pił w klubie (...). Natomiast osoby które znajdowały się w jego samochodzie zna z widzenia i obiecał że je odwiezie do domu w zamian za pieniądze na gaz . Oskarżony M. S. wskazał iż jadać samochodem ul. (...) w L. zobaczył radiowóz stojący na poboczu . Przed nim jechał inny samochód . Policjant wyszedł na przeciwny pas ruchu by zatrzymać jadący przed nim pojazd , wtedy on zaczął wyprzedzać ten samochód . Wówczas zobaczył iż policjant daje mu znak do zatrzymania się , wtedy wystraszył się bo jechał pijany już drugi raz i przyspieszył . Oskarżony M. S. wskazał iż nie dotknął samochodem policjanta i nie wie czy przewrócił się on na ziemię . Oskarżony M. S. wskazał iż w ogóle nie zatrzymał się do kontroli drogowej , tylko zwolnił a później przyspieszył . Policjanci podjęli pościg . W pewnym momencie zatrzymał samochód i zaczął uciekać pieszo , ale został zatrzymany przez policjantów. Oskarżony M. S. wskazał iż uciekał samochodem bo kierował nim w stanie nietrzeźwości (k. 35-36) .

Natomiast na rozprawie przed Sądem oskarżony M. S. dodatkowo wskazał iż nie było żadnej próby potrącenia policjanta . W momencie jak policjant chciał go zatrzymać lizakiem zaczął uciekać . Wtedy policjant kopnął w jego samochód . Po czym skręcił w ślepią uliczkę , zatrzymał samochód i zaczął uciekać , ale został zatrzymany po pościgu . Oskarżony M. S. wskazał również iż po zatrzymaniu został pobity przez policjantów . Nie odniósł jednak żadnych obrażeń i nie składał zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa. Nie powiedział również prokuratorowi podczas przesłuchania że został uderzony przez policjantów, bo nie chciał mieć kłopotów (k. 151) .

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego M. S. w części jakiej przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynu opisanego w pkt. 2 zarzutów i wskazał iż w dniu 13 kwietnia 2013 r. kierował marki F. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości i był zatrzymywany do kontroli drogowej przez patrol policji. Na wiarę zasługuje również ta część wyjaśnień oskarżonego M. S. w której stwierdził iż gdy policjant dał mu znak do zatrzymania się najpierw zwolnił a potem przyspieszył i zaczął uciekać samochodem oraz opisał w jakich okolicznościach został następnie zatrzymany przez policję . W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego są jasne , dokładne i korespondują z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego zwłaszcza z zeznaniami świadków: Ł. J. (k. 10v-11 i k. 152-153) , S. K. (1) (k. 13v-14 i k. 153) , J. N. (1) (k. 17v-18 i k. 200) , A. S. (k. 19v-20v i k. 200) , A. T. (k. 21v-22) i M. Z. (k. 27v-28v i k. 171) w zakresie jakim Sąd dał im wiarę oraz protokołem użycia urządzenia kontrolno-pomiarowego (k. 4) .

Sąd nie dał wiary natomiast w pozostałym zakresie wyjaśnieniom oskarżonego M. S. zwłaszcza odnośnie faktu iż nie miał zamiaru potrącić policjanta uciekając z miejsca kontroli drogowej oraz że następnie został pobity przez policjantów w KPP w L. . Wyjaśnienia oskarżonego M. S. w tym zakresie są niejasne , wewnętrznie sprzeczne i nielogiczne . Przedstawiona przez oskarżonego M. S. wersja wydarzeń stanowi przyjętą przez oskarżonego linię obrony

która ma na celu uwolnienie od odpowiedzialności za popełniony czyn opisany w pkt. 1 wyroku , która nie znalazła jednak potwierdzenia w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym. Na wstępie należy podnieść iż z zeznań świadków Ł. J. (k. 10v-11 i k. 152-153) i S. K. (1) (k. 13v-14 i k. 153) wynika wprost iż samochód kierowany przez oskarżonego M. S. zwolnił po czym zatrzymał się na jezdni , gdy podchodził do tego pojazdu st. sierż. Ł. J. oskarżony gwałtownie ruszył . Ł. J. wobec takiego zachowania oskarżonego odskoczył w bok przed jadącym w jego stronę pojazdem unikając potrącenia przez ten samochód wyniku czego upadł na jezdnie. Należy podnieść iż oskarżony M. S. przyznał w swoich wyjaśnieniach iż po tym jak otrzymał od policjanta lizakiem znak do zatrzymania się zwolnił a następnie przyspieszył oraz że nie jest w stanie stwierdzić czy policjant który go zatrzymywał upadł na jezdnie (k. 35-36). Oceniając wyjaśnienia oskarżonego w tym zakresie należy zaważyć iż nie zatrzymał się on do kontroli drogowej i podjął próbę ucieczki wobec faktu iż jechał w stanie nietrzeźwości , miał orzeczony zakaz prowadzenia pojazdów i był poszukiwany listem gończym . Należy wskazać iż oskarżony M. S. opisał w swoich wyjaśnieniach dlaczego nie zatrzymał się do kontroli drogowej i podjął próbę ucieczki przed patroliem policji oraz nie zaprzeczył iż ruszył gwałtownie ruszył w kierunku zatrzymującego go do kontroli drogowej funkcjonariusza Policji , podnosząc jedynie iż nie potrącił tego policjanta . Należy wskazać iż motywem działania oskarżonego było zmuszenie funkcjonariuszy Policji do zaniechania prawnej czynności służbowej w postaci zatrzymania , a do potrącenia st. sierż. Ł. J. przez samochód kierowany przez oskarżonego M. S. nie doszło tylko dlatego że ten zdołał odskoczyć w bok przed nadjeżdżającym samochodem wyniku czego upadł przy tym na jezdnię . Gdyby st. sierż. Ł. J. nie odskoczył przed nadjeżdżającym pojazdem wpadłby bezpośrednio pod niego (k. 153) . Ponadto oskarżony M. S. nie był w stanie logicznie wyjaśnić dlaczego podczas przesłuchania przez Prokuratora nie podał iż został pobity przez policjantów , jeżeli taki fakt rzeczywiście miał miejsce . Należy wskazać iż zeznań świadka S. K. (1) wynika iż oskarżony przed osadzeniem w PDOZ KPP w L. został poddany badaniu przez lekarza który nie stwierdził żadnych przeciwwskazań do osadzenia (k. 13v-14) . Ponadto oskarżony M. S. przyznał iż nie doznał żadnych obrażeń (k. 151) .

Wyżej wskazane fakty dyskwalifikują prawdziwość wyjaśnień oskarżonego M. S. w zakresie jakim Sąd nie dał im wiary .

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków: Ł. J. , S. K. (1) , J. N. (1) , A. S. , A. T. , M. Z. i M. M. (2) jako jasnym dokładnym , spójnym i logicznym.

Z zeznań świadka Ł. J. funkcjonariusza Policji z KPP w L. wynika jaki przebieg miało zatrzymanie samochodu marki F. (...) o nr rej. (...) kierowanego przez oskarżonego M. S. w dniu 13 kwietnia 2013 r. na ul. (...) w L. . Świadek Ł. J. wskazał iż ok. godziny 03:30 pełniąc służbę radiowozem oznakowanym razem z st. sierż. S. K. (2) na ul (...) w L. podjął próbę zatrzymania samochodu marki F. (...) o nr rej. (...) jadącego w kierunku miejscowości J.. Samochód ten zwolnił po czym zatrzymał się na jezdni . Gdy podchodził do tego pojazdu jego kierowcą gwałtownie ruszył . Z dalszych zeznań świadka Ł. J. wynika iż odskoczył w bok przed jadącym w jego stronę pojazdem unikając potrącenia przez ten samochód upadając przy tym na jezdnie . Następnie został podjęty pościg za tym pojazdem . Kierujący tym pojazdem na wysokości ul. (...) skręcił w lewo w kompleks leśny , zatrzymał samochód i zaczął uciekać . Został jednak po pościgu zatrzymany przez st. sierż. S. K. (1). Kierowcą tego samochodu po wylegitymowaniu okazał się być oskarżony M. S. . Zostali również wylegitymowani pasażerowie tego samochodu J. N. (1) , A. S. , A. T. , M. Z. i M. M. (2). Po sprawdzeniu w bazie KSIP okazał się iż oskarżony M. S. ma orzeczony wyrokiem sadu Rejonowego w Legionowie sygn. akt (...) zakaz prowadzenia pojazdów oraz jest poszukiwany listem gończym . Po przewiezieniu do KPP w L. oskarżony M. S. został poddany badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu z wynikiem pozytywnym – 0,83 mg/l. Świadek Ł. J. dodatkowo podał iż oskarżony M. S. oświadczył że uciekał bo ma orzeczony zakaz prowadzenia pojazdów i jest poszukiwany listem gończym (k. 10v-11 i k. 152-153) .

Z zeznań świadka S. K. (1) funkcjonariusza Policji z KPP w L. również wynika jaki przebieg miało zatrzymanie samochodu marki F. (...) o nr rej. (...) kierowanego przez oskarżonego M. S. w dniu 13 kwietnia 2013 r. na ul. (...) w L. . Świadek S. K. (1) wskazał iż ok. godziny 03:30 pełniąc służbę radiowozem oznakowanym razem z st. sierż. Ł. J. na ul (...) w L. podjęli próbę zatrzymania do kontroli drogowej samochodu marki F. (...) o nr rej. (...) jadącego w kierunku miejscowości J.. Samochód ten zwolnił po czym zatrzymał się na jezdni . Gdy st. sierż. Ł. J. podchodził do tego pojazdu jego kierowcą gwałtownie ruszył . Z dalszych zeznań świadka S. K. (1) wynika iż st. sierż. Ł. J. odskoczył w bok przed jadącym w jego stronę pojazdem unikając potrącenia przez ten samochód i upadł przy tym na jezdnie na pasie ruchu w

kierunku os. (...). Następnie został podjęty pościg za tym pojazdem. Kierujący tym pojazdem po przejechaniu 50 m na wysokości ul. (...) skręcił w lewo w kompleks leśny, zatrzymał samochód i zaczął uciekać. Z dalszych zeznań świadka S. K. (1) wynika iż podjął pościg pieszy za kierowcą tego samochodu i go zatrzymał i obezwładnił. Kierowcą tego samochodu po wylegitymowaniu okazał się być oskarżony M. S.. Po sprawdzeniu w bazie KSIP okazał się oskarżony M. S. jest poszukiwany. Po przewiezieniu do KPP w L. oskarżony M. S. został poddany badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu z wynikiem pozytywnym – 0,83 mg/l (k. 13v-14 i k. 153).

Z zeznań świadka J. N. (1) (k. 17v-18 i k. 200) wynika iż w 12 kwietnia 2013 r. udała się z koleżanką A. T. do klubu (...) w L.. W klubie jak i przed przyjsciem do niego spożywała alkohol. W pewnym momencie ktoś ze znajomych zaproponował by pojechać do klubu (...). Z dalszych zeznań świadka J. N. (1) wynika iż następnie wsiadła do samochodu osobowego którym kierował oskarżony M. S.. Do tego samochodu wsiadły również jej koleżanki A. S., A. T. i M. Z. oraz nieznaną jej chłopak który usiadł z przodu na miejscu pasażera. Wobec faktu iż klub (...) był zamknięty pojechali gdzieś dalej. W pewnym momencie w jakimś lasu zostali zatrzymani przez patrol policji. Świadek J. N. (1) wskazała że względu na stan nietrzeźwości nie pamięta przebiegu tej kontroli oraz czy wcześniej oskarżony uciekał przed patrolem policji. Dodatkowo świadek ten wskazała iż w momencie gdy wsiadła do samochodu nie wiedziała iż oskarżony znajduje się w stanie nietrzeźwości.

Z zeznań świadka A. S. (k. 19v-20v i k. 200) wynika iż w 12 kwietnia 2013 r. udała się do klubu (...) w L.. W klubie spotkała swoje koleżanki J. N. (1), A. T. i M. Z.. W klubie spożywała alkohol. W pewnym momencie ktoś ze znajomych zaproponował by pojechać do klubu (...). Z dalszych zeznań świadka A. S. wynika iż następnie wsiadła do samochodu osobowego którym kierował chłopak którego znała z widzenia. Do tego samochodu wsiadły również jej koleżanki oraz nieznaną jej chłopak który usiadł z przodu na miejscu pasażera. W pewnym momencie samochód którym jechali skręcił z ulicy (...) w boczną uliczkę i zobaczyła za samochodem radiowóz policyjny. Kierowca ich samochodu wysiadł z niego i od niego odszedł lub zaczął uciekać. Z zeznań świadka A. S. wynika iż nie jest w stanie stwierdzić czy kierujący ich samochodem wcześniej skręcił w stronę policjanta. Gdy zobaczyła radiowóz za samochodem w którym się znajdowała silnik tego samochodu chyba już nie pracował.

Z zeznań świadka A. T. (k. 21v-22) wynika iż w 12 kwietnia 2013 r. była w klubie (...) w L. razem z koleżankami J. N. (1) i M. Z.. Jadąc do tego klubu była już pod wpływem alkohol. W pewnym momencie ktoś ze znajomych zaproponował by pojechać do klubu (...). Z dalszych zeznań świadka A. T. wynika iż następnie wsiadła do samochodu osobowego którym kierował chłopak o imieniu M.. Do tego samochodu – na tylnie siedzenie wsiadły również jej koleżanki A. S., J. N. (1) i M. Z.. Wobec faktu iż klub (...) był zamknięty pojechali zatankować na stację gazową przy wiadukcie obok restauracji (...). Następnie pojechali dalej i zatrzymali się w jakimś ślepym zaułku, gdzie zostali zatrzymani przez patrol policji. Świadek A. T. wskazała że dopiero po tym jak zatrzymali się w tym ślepym zaułku zauważyła radiowóz policyjny. Wcześniej nie widziała by M. uciekał przed policją.

Świadek M. Z. w swoich zeznaniach (k. 27v-28v i k. 171) wskazała iż w 12 kwietnia 2013 r. była w klubie (...) w L. razem z koleżankami J. N. (1), A. S. i A. T.. Jadąc do tego klubu była już pod wpływem alkohol, zaś w klubie spożywała alkohol w postaci piwa. W pewnym momencie ktoś ze znajomych zaproponował by pojechać do klubu (...). Z dalszych zeznań świadka M. Z. wynika iż następnie wsiadła do samochodu osobowego którym kierował oskarżony M. S.. Do tego samochodu – na tylnie siedzenie wsiadły ona oraz jej koleżanki, zaś z przodu na miejscu pasażera siedział chłopak o imieniu M., którego wcześniej nie znała. Wobec faktu iż klub (...) był zamknięty pojechali dalej. Następnie wjechali w nieznaną jej i zobaczyła wtedy światła radiowozu. Świadek M. Z. wskazała iż dopiero gdy policjant podszedł od strony kierowcy by sprawdzić dokumenty zobaczyła że w samochodzie nie ma oskarżonego M. S.. Wcześniej nie widziała żeby oskarżony M. S. uciekał przed policją.

Natomiast Z zeznań świadka M. M. (2) (k. 29v i k. 200) wynika iż z powodu wypitego w dużej ilości alkoholu nie pamięta przebiegu zdarzeń z nocy 12 na 13 kwietnia 2013 r.. Pamięta tylko iż rozmawiał w jakimś samochodzie z J. N. (2), oskarżonego M. S. nie zna.

Fakt, że wymienieni wyżej świadkowie precyzyjnie określają zakres swojej wiedzy na temat zdarzeń, w zakresie których Sąd dał wiarę zeznaniom tych świadków, świadczy zdaniem Sądu o braku skłonności do konfabulacji i dążeniu do rzetelnego przedstawienia przebiegu wydarzeń. Zeznania świadków są jasne, dokładne i korespondują z całością materiału dowodowego zebranego w sprawie.

Sąd dał w pełni wiarę dowodom z dokumentów, w szczególności protokołowi badania Alcometrem i protokołowi zatrzymania, albowiem dokumenty powyższe zostały sporządzone przez funkcjonariuszy publicznych, nie zainteresowanych rozstrzygnięciem w sprawie, a zatem nie mających logicznego powodu, by przedstawiać nieprawdziwy stan rzeczy w dokumentach. Brak jest na tych dokumentach jakichkolwiek śladów podrobienia bądź przerobienia.

Sąd dał ponadto wiarę wszystkim ujawnionym na rozprawie dokumentom. Ich autentyczność i wiarygodność nie była kwestionowana przez żadną ze stron, ani nie stoi w sprzeczności z żadnym innym dowodem, a tym samym nie budzi wątpliwości.

Sąd zważył, co następuje:

Oskarżonego M. S. w ramach czynu zarzucanego mu w pkt. I zarzutów czynu uznaje za winnego tego, że w dniu 13 kwietnia 2013 roku w L. woj. (...) zastosował przemoc w stosunku do funkcjonariusza Komendy Powiatowej Policji w L. st. sierż. Ł. J. poprzez podjęcie próby najeżdżenia pojazdem marki F. (...) o nr rej. (...) na sierż. szt. Ł. J. zatrzymującego ten pojazd do kontroli drogowej w wyniku której sierż. szt. Ł. J. upadł na jezdnie odskakując przed nadjeżdżającym pojazdem, celem zmuszenia w/w funkcjonariusza do zaniechania prawnej czynności służbowej w postaci zatrzymania oskarżonego M. S. to jest popełnienia czynu z art. 224 § 2 k.k.

Przepis art. 224 § 2 k.k. stanowi iż karze podlega, kto stosuje przemoc lub groźbę bezprawną w celu zmuszenia funkcjonariusza publicznego albo osoby do pomocy mu przybranej do przedsięwzięcia lub zaniechania prawnej czynności służbowej. W art. 224 § 2 k.k. ustawodawca penalizuje stosowanie przemocy lub groźby bezprawnej wobec funkcjonariusza publicznego lub osoby do pomocy mu przybranej w celu zmuszenia do przedsięwzięcia lub zaniechania prawnej czynności służbowej. Przemoc polegać może nie tylko na agresji skierowanej na ciało funkcjonariusza (np. zaatakowanie niebezpiecznym przedmiotem, wykręcenie rąk, obezwładnienie). Może ona być stosowana także wobec osoby bliskiej (np. przemoc wobec żony lub dziecka funkcjonariusza) albo zostać wywarta poprzez oddziaływanie na rzeczy - aby w ten sposób przeciwdziałać czynności funkcjonariusza (np. barykadowanie drzwi, unieruchomienie pojazdu służbowego itp.). Ze względu na znamiona użycia przemocy lub groźby bezprawnej wobec funkcjonariusza albo osoby przybranej mu do pomocy - przestępstwo z art. 224 § 2 k.k. stanowi typ szczególny w stosunku do ogólnego przestępstwa zmuszania, co prowadzi do eliminacji art. 191 § 1 k.k. w myśl zasady specjalności. Karalności na podstawie art. 224 § 2 k.k. nie podlega stosowanie tzw. biernego oporu. Nie jest więc przestępstwem położenie się na ziemi przez osobę, którą funkcjonariusz policji chce ująć i zatrzymać, czy odmowa wydania poszukiwanego przedmiotu. Charakter biernego oporu ma także tzw. siedząca demonstracja, nawet gdy jej uczestnicy, trzymając się za ręce, utrudniają w ten sposób usunięcie z miejsca demonstracji. (za Komentarz do art. 224 kodeksu karnego (Dz.U.97.88.553), [w:] A. Marek, Kodeks Karny. Komentarz, LEX, 2007, wyd. IV.) Typ czynu zabronionego określony w art. 224 § 2 k.k. jest przestępstwem bezskutkowym. Dla dokonania tego przestępstwa wystarczające jest wypowiedzenie groźby bezprawnej lub zastosowanie przemocy motywowane chęcią osiągnięcia określonego w przepisie celu. Osiągnięcie tego celu, tj. zmuszenie funkcjonariusza publicznego lub osoby do pomocy mu przybranej do określonego postępowania, jakkolwiek ma wpływ na stopień społecznej szkodliwości zachowania sprawcy, nie stanowi znamienia komentowanego typu czynu zabronionego. Kwestia strony podmiotowej typu czynu zabronionego opisanego w art. 224 § 2 k.k. została tam jednoznacznie określona. Jest to przestępstwo umyślne, które można popełnić działając wyłącznie z zamiarem bezpośrednim (tzw. przestępstwo kierunkowe).

Zastosowanie przemocy wobec funkcjonariusza publicznego lub osoby do pomocy mu przybranej wiąże się niejednokrotnie z naruszeniem nietykalności cielesnej tych podmiotów, a jeżeli przemoc ta stosowana jest (czego wymaga realizacja znamion typu z art. 224 § 2 k.k.) w celu zmuszenia funkcjonariusza publicznego lub osoby do

pomocy mu przybranej do przedsięwzięcia lub zaniechania prawnej czynności służbowej, to jest to równoznaczne z naruszeniem nietykalności w związku z pełnieniem obowiązków służbowych, co przesądza realizację znamion z art. 222 § 1 k.k. Tak więc bardzo często występować będą sytuacje, w których zachowanie sprawcy wypełniać będzie znamiona obu wskazanych powyżej typów czynów zabronionych. Mamy tu do czynienia wtedy z właściwym zbiegiem przepisów i koniecznością zastosowania kumulatywnej kwalifikacji. (za Komentarz do art. 224 kodeksu karnego (Dz.U.97.88.553), [w:] A. Barczak-Oplustil, G. Bogdan, Z. Cwiakalski, M. Dąbrowska-Kardas, P. Kardas, J. Majewski, J. Raglewski, M. Rodzynkiewicz, M. Szewczyk, W. Wróbel, A. Zoll, Kodeks karny. Część szczególna. Tom II. Komentarz do art. 117-277 k.k., Zakamycze, 2006, wyd. II.) .

W powyższej sprawie oskarżony M. S. wypełnił wszystkie znamiona czynu zabronionego z art. 224 § 2 k.k. opisanego w pkt 1 wyroku, albowiem oskarżony M. S. w dniu 13 kwietnia 2013 roku w L. woj. (...) zastosował przemoc w stosunku do funkcjonariusza Komendy Powiatowej Policji w L. st. sierż. Ł. J. poprzez podjęcie próby najechania pojazdem marki F. (...) o nr rej. (...) na sierż. szt. Ł. J. zatrzymującego ten pojazd do kontroli drogowej . W wyniku takiego działania oskarżonego M. S. sierż. szt. Ł. J. upadł na jezdnie odskakując przed nadjeżdżającym pojazdem by uniknąć potrącenia przez ten pojazd . Celem działania oskarżonego M. S. było zmuszenie w/w funkcjonariusza policji do zaniechania prawnej czynności służbowej w postaci zatrzymania oskarżonego M. S.. Oskarżony M. S. obejmował swoją świadomością, iż jego działanie skierowane jest przeciwko funkcjonariuszom publicznym jakim są policjanci zgodnie z treścią art. 115 § 13 pkt. 7 k.k. oraz że ma ono związek z pełnieniem przez funkcjonariuszy obowiązków służbowych . Działanie oskarżonego M. S. polegało na zastosowaniu przemocy polegającej na próbie najechania samochodem funkcjonariusza Policji sierż. szt. Ł. J. który wyniku takiego działania oskarżonego M. S. upadł na jezdnie odskakując od nadjeżdżającego samochodu by uniknąć najechania przez ten samochód . Fakt ten wynika wprost zeznań świadków : Ł. J. (k. 10v-11 i k. 152-153) i S. K. (1) (k. 13v-14 i k. 153) oraz z wyjaśnień oskarżonego M. S. (k. 35-36 i k. 151) w zakresie jakim Sąd dał im wiarę . Należy podnieść iż najechanie samochodem na policjanta, by mu uniemożliwić zatrzymanie, ani późniejsze przewożenie go na masce auta nie jest użyciem przedmiotu niebezpiecznego z art. 223 k.k. Czyn taki jest stosowaniem przemocy dla uniemożliwienia czynności zatrzymania z art. 224 § 2 k.k. (tak wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 17.07.2003 r. sygn. akt AKa 161/03 KZS 2003/9/20...) .

Z tych względów zarówno okoliczności sprawy , jak i wina oskarżonego M. co do popełnienia przez niego czynu z art. 224 § 2 k.k. opisanego w pkt. 1 wyroku k.k. nie budzą wątpliwości.

Przepis art. 178 a § 1 k.k. stanowi , iż karze podlega , kto, znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego , prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym , wodnym lub powietrznym. Występek ten ma charakter umyślny, przy czym samo uruchomienie i prowadzenie pojazdu wymaga zamiaru bezpośredniego, natomiast fakt znajdowania się przez prowadzącego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego może być również objęty zamiarem ewentualnym. W każdym razie niezbędna jest świadomość sprawcy, że może znajdować się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego i godzenie się z tą możliwością. Z treści art. 178 a § 1 k.k. wynika , więc że dla stwierdzenia przesłanek popełnienia przestępstwa wskazanych w tym przepisie konieczne jest spełnienie następujących znamion : po pierwsze sprawca winien prowadzić pojazd mechaniczny , po drugie - prowadzący pojazd musi znajdować się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem innego środka odurzającego , wreszcie po trzecie – pojazd mechaniczny winien być prowadzony w ruchu lądowym , wodnym lub powietrznym.

Natomiast przepis art. 178a § 4 k.k. stanowi, że jeżeli sprawca czynu określonego w § 1 był wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo za przestępstwo określone w art. 173, 174, 177 lub art. 355 § 2 popełnione w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo dopuścił się czynu określonego w § 1 w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5. W przepisie art. 178a § 4 k.k. ustawodawca wprowadza nowy typ kwalifikowany, poprzez wskazanie trzech alternatywnie określonych znamion kwalifikujących. Pierwsze z nich stanowi przypadek recydywy ogólnej jednorodnej - znamieniem wpływającym na zwiększenie zagrożenia karą jest uprzednie prawomocne skazanie za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k., niezależnie od tego, na jaką karę sprawca został skazany, czy była to kara bezwzględna, a jeśli tak - jaką część kary skazany odbył. Ustawodawca nie podaje tu żadnych terminów, a zatem należy przyjąć, iż

sprawca czynu z art. 178a § 4 k.k. będzie ponosił taką zaostrzoną odpowiedzialność do momentu zatarcia poprzedniego skazania. Drugim znamieniem przewidzianym przez ustawodawcę jest popełnienie jednego z trzech przestępstw przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji lub takiego przestępstwa z części wojskowej kodeksu karnego, popełnionych w stanie nietrzeźwości lub odurzenia. Jest to rodzaj recydywy ogólnej niejednorodnej. Kolejnym znamieniem jest popełnienie przestępstwa z art. 178a § 1 k.k. w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo. Z brzmienia tego przepisu należy przyjąć, iż nie wypełnia znamion przestępstwa z art. 178a § 4 k.k. sprawca, wobec którego orzeczono zakaz prowadzenia pojazdów w związku z popełnieniem wykroczenia. Orzeczenie zakazu prowadzenia pojazdów przewidziane w art. 42 k.k. może nastąpić tylko w razie popełnienia przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji. W pewnym zakresie może wystąpić zbieg dwóch znamion kwalifikujących (jeżeli sprawca został prawomocnie skazany za przestępstwo wskazane w art. 178a § 4 k.k. i został wobec niego zastosowany środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów) (za Marek Mozgawa (red.), Magdalena Budyn-Kulik, Patrycja Kozłowska-Kalisz, Marek Kulik komentarz do art. 178a kodeksu karnego)

Należy stwierdzić iż, wszystkie wyżej wskazane w art. 178 a § 1 k.k. przesłanki zostały spełnione w sytuacji będącej przedmiotem niniejszego postępowania .

Po pierwsze niewątpliwym jest iż oskarżony M. S. poruszał się pojazdem mechanicznym. Kierował bowiem w dniu 13 kwietnia 2013 roku samochodem osobowym marki F. (...) o nr rej. (...). Fakt ten wynika wprost iż jasnych i dokładnych zeznań świadków : Ł. J. (k. 10v-11 i k. 152-153) i S. K. (1) (k. 13v-14 i k. 153) oraz z wyjaśnień oskarżonego M. S. (k. 35-36 i k. 151) .

Po drugie w ocenie Sądu nie ma wątpliwości , iż oskarżony w chwili popełnienia czynu zabronionego znajdował się w stanie nietrzeźwości . Zgodnie z treścią art. 115 § 16 k.k. stan nietrzeźwości zachodzi, gdy: zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. Oskarżony M. S. po zatrzymaniu przez Policję został poddany badaniu alkometrem. Badanie to wykazało, iż w wydychanym przez oskarżonego powietrzu znajdował się alkohol w ilości niedozwolonej do prowadzenia jakichkolwiek pojazdów tj. w wysokości 0,85 mg/l miligrama alkoholu etylowego w jednym decymetrze sześciennym wydychanego powietrza (II próba badania – k. 4) . W konsekwencji należy przyjąć , iż stężenie alkoholu w organizmie oskarżonego znacznie przewyższało dolną granicę stanu nietrzeźwości .

Została w omawianej sytuacji również spełniona trzecia przesłanka. Oskarżony kierował pojazdem mechanicznym w ruchu lądowym . Oskarżony M. S. kierował bowiem w dniu 13 kwietnia 2013 roku pojazdem mechanicznym marki F. (...) o nr rej. (...) na S. w L. woj. (...) . Należy zauważyć , iż dla przestępstwa określonego w art. 178a § 1 k.k. nie jest znamienne prowadzenie pojazdu mechanicznego po drodze publicznej. Wystarczające jest prowadzenie go w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego w jakiegokolwiek strefie ruchu, to jest w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym (tak Wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie , II AKa 131/04 KZS 2004/9/35). W powyższym przypadku S. w L. po której oskarżony M. S. kierował pojazdem mechanicznym - samochodem marki F. (...) o nr rej. (...) jest drogą publiczną określoną w ustawie z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (tekst jedn. Dz. U. z 2004 r., Nr 204, poz. 2086 z późn. zm.) .

Ponadto w dniu 13 kwietnia 2013 r. oskarżony M. S. kierując pojazdem mechanicznym samochodem osobowym F. (...) o nr rej. (...) nie zastosował się również do orzeczonego prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w wyrokiem Sądu Rejonowego w Legionowie z dnia 27 września 2012 roku, sygn. akt (...) którym został skazany za czyn z art. 178 a § 1 k.k. środka karnego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 lat (k. 39) obowiązującego do 05.10.2015 r. (k. 65) .

Tym samym oskarżony M. S. wypełnił wszystkie znamiona czynu z art. 178a § 4 k.k.. Oskarżony M. S. był wcześniej prawomocnie skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Legionowie z dnia 27 września 2012 roku, sygn. akt (...), którym został skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości i dopuścił się czynu z

art. 178a § 1 k.k. w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego w/w wyrokiem . Należy wskazać iż oskarżony M. S. przyznał się do popełnienia tego czynu (k. 35-36 i k. 151) .

Z tych względów zarówno okoliczności sprawy , jak i wina oskarżonego M. co do popełnienia przez niego czynu z art. 178a § 1 i 4 k.k. opisanego w pkt. 2 zarzutów nie budzą wątpliwości.

Wymierzając oskarżonemu M. S. karę Sąd wziął pod uwagę zarówno okoliczności obciążające jaki i łagodzące.

Niewątpliwą okolicznością obciążającą jest duży stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego czynu przejawiający się charakterze naruszonego przez oskarżonego dobra oraz okoliczności działania oskarżonego. Oskarżony M. S. naruszył bowiem dobro chronione prawem jakim jest prawidłowa i niezakłócona działalność organów państwowych i samorządu terytorialnego oraz ich funkcjonariuszy. Oskarżony narażał również bezpieczeństwo ruchu drogowego (albowiem co jest notoryjne wiadomo , w stanie nietrzeźwości postrzeganie i prawidłowe reagowanie na sytuację drogowe jest w znacznym stopniu utrudnione) , a także innych uczestników ruchu drogowego , przede wszystkim pieszych. Nadto jako okoliczność obciążającą Sąd przyjął wysoką nagminność przestępstw popełnianych przez sprawców w stanie nietrzeźwości, oraz fakt iż oskarżony kierował kolejny raz pojazdem mechanicznym mimo skazania go za czyn z art. 178a § 1 k.k. i orzeczonego wobec niego prawomocnym wyrokiem zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych (k. 39 i k. 141- 142) co winno się spotkać z właściwą i surową represją karną . Ponadto okolicznością obciążającą jest fakt iż oskarżony M. S. kierował pojazdem mechanicznym mimo iż nie posiadał do tego uprawnień.

W powyższej sprawie Sąd nie stwierdził istnienia wobec oskarżonego M. S. okoliczności łagodzących .

Orzekając o karze Sąd wymierzył oskarżonemu M. S. : za czyn opisany w pkt. 1 wyroku stanowiący przestępstwo z art. 224 § 2 k.k. karę 4 miesięcy pozbawienia wolności, za czyn opisany w pkt. II zarzutów stanowiący przestępstwo z art. 178a § 1 i 4 k.k. na podstawie art. 178a § 4 k.k. karę 1 roku pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego M. S. karę łączną biorąc za podstawę kary pozbawienia wolności orzeczone w punkcie 1 i 2 wyroku i wymierzył oskarżonemu M. S. karę łączną 1 roku pozbawienia wolności.

Orzekając wobec oskarżonego M. S. karę łączną 1 roku pozbawienia wolności spełnia bowiem wymogi zarówno prewencji indywidualnej jak i generalnej, a także odpowiada stopniowi zawinienia i społecznej szkodliwości czynu. Winna spełnić wobec oskarżonego M. S. funkcję wychowawczą i powstrzymać go w przyszłości od popełnienia podobnych czynów. Zawieszenie w powyższym przypadku kary pozbawienia wolności nie spełniło by funkcji prewencji indywidualnej , ani wychowawczej wobec oskarżonego M. S. . Ponadto zgodnie z treścią art. 69 § 4 k.k. wobec sprawcy występku o charakterze chuligańskim oraz sprawcy przestępstwa określonego w art. 178a § 4 sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary pozbawienia wolności w szczególnie uzasadnionych wypadkach. W powyżej sprawie Sąd nie stwierdził istnienia szczególnie uzasadnionych wypadku uzasadniającego zawieszenie orzeczonej kary pozbawienia wolności wobec oskarżonego M. S. . Oskarżony M. S. był już dwukrotnie karany (k. 141-142) . Ponadto u oskarżonego M. S. stwierdzono stężenie aż 0,85 miligramama alkoholu etylowego w jednym decymetrze sześciennym wydychanego powietrza , tym samym kierując w takim stanie w ruchu lądowym pojazdem mechanicznym i przewożąc nim pasażerów stwarzał on bardzo duże zagrożenie . Ponadto biorąc pod uwagę fakt iż oskarżony M. S. był już karany (k. 141-142) , należy przyjąć iż orzekane wcześniej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania nie spełniły wobec niego funkcji wychowawczej i prewencyjnej. Dlatego tylko bezwzględna i surowa kara pozbawienia wolności może skłonić oskarżonego do refleksji nad swoim zachowaniem i powstrzymać go od popełnienia w przyszłości podobnych przestępstw. Kara ta winna spełnić przede wszystkim wobec oskarżonego M. S. funkcję represyjną .

Orzekając wobec oskarżonego M. S. zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 6 lat , Sąd postąpił zgodnie z dyspozycją art. 42 § 2 k.k. . Sąd uznał bowiem , iż okres 6 lat jest wystarczający dla spełnienia roli represyjnej wobec oskarżonego. Tylko ten środek karny spełni wobec oskarżonego funkcję prewencyjną

i wychowawczą oraz zapobiegnie powrotowi do przestępstwa. Ponadto ten środek karny winien wyeliminować przez okres jego obowiązywania zagrożenie jakie stanowi oskarżony M. S. dla innych uczestników ruchu drogowego.

Sąd zasądził od oskarżonego M. S. na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 500 złotych co wyczerpało dyspozycje przepisu zawartą w art. 49 § 2 k.k..

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i zwolnił oskarżonego M. S. w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych biorąc pod uwagę jego sytuację majątkową .

Z uwagi na powyższe Sąd orzekł jak w wyroku.